

LANDSKAPSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING
till Landstinget med förslag till landskapslag
angående ändring av landskapslagen om fiske i
landskapet Åland.

Under slutet av 1970-talet inleddes i landskapet fiske efter lax med ett för det åländska fisket nytt slag av redskap, s.k. laxfälla. En laxfälla är en form av ryssja som är försedd med en eller flera ledarmar.

Fångsten i laxfällorna utgörs i huvudsak av lax och havsöring. Genomförda undersökningar visar att det i fångsten ingår såväl utplanterad som naturligt reproducera-
nde fisk. Laxfällan är ett effektivt fångstredskap som, liksom andra fasta redskap, av användaren kräver en mindre tidsinsats än rörliga redskap. Fiske med laxfälla kan förutom av yrkesfiskare bedrivas även av personer som får sin huvudsakliga utkomst från annan förvärvskälla än fiske.

Fångsten av strömming och vassbuk i Östersjön är kvoterad mellan kuststaterna. För laxfisket gäller tillsvidare enbart rekommendationer om att inte utöka fisket, eftersom enighet inte har kunnat uppnås om vare sig det totala uttaget eller nationella kvoter. Bland Östersjöstaterna har dessutom nationella skyddsåtgärder av olika slag vidtagits i syfte att förbättra villkoren för den naturligt reproducerande laxen, av vilken vissa stammar bedömts vara utrotningshotade.

Havs fisket och kust fisket efter lax med rörliga redskap har stor ekonomisk och sysselsättningspolitisk betydelse i landskapet. Eventuella inskränkningar utöver de som för närvarande råder i detta fiske kan således medföra betydande negativa följder.

Enligt landskapsstyrelsens bedömning kan det åländska havs- och kust fisket efter lax även framdeles bedrivas i samma omfattning som för närvarande, dvs. med ett årligt uttag av ca 200 ton. Med hänsyn till den betydelse havs- och kust fisket har för sysselsättningen bör detta fiske i så liten utsträckning som möjligt drabbas av ytterligare inskränkningar som kan införas med stöd av konventionen rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten. För den skull är det nödvändigt att användningen av laxfälla görs beroende av särskilt tillstånd av landskapsstyrelsen. I syfte att införa här avsett tillståndskrav föreslås landskapslagen om fiske i landskapet Åland (39/56) ändrad. Avsikten är att bevilja tillstånd i den utsträckning som erfordras för att få fram uppgifter om de olika havsörings- och laxstammarnas vandringar i olika delar av landskapet.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g
angående ändring av landskapslagen om fiske i landskapet Åland

I enlighet med landstingets beslut fogas en ny 15a § till landskapslagen den 8 augusti 1956 om fiske i landskapet Åland (39/56) som följer:

15a §

Ryssja avsedd för fångst av lax och havsöring får användas endast med särskilt tillstånd av landskapsstyrelsen.

Tillstånd som avses i 1 mom. är förenat med skyldighet att på begäran till landskapsstyrelsen lämna uppgifter om den fisk som fångats i ryssjan. Tillståndet kan förenas även med annat villkor.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1987. Ryssja jämte ledarmar som utsatts före den 1 september 1986 får av den som utsatt ryssjan användas till utgången av år 1990 på plats där ryssjan tidigare bevisligen varit utsatt, om anmälan härom görs till landskapsstyrelsen före lagens ikraftträdande.

Mariehamn den 16 oktober 1986

V i c e l a n t r å d

Gunnevi Nordman

T.f. lagberedningschef

Lars Karlsson